

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ, МОЛОДІ ТА СПОРТУ УКРАЇНИ
ДЕРЖАВНИЙ ЗАКЛАД
„ЛУГАНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ТАРАСА ШЕВЧЕНКА“
НАУКОВЕ СТУДЕНТСЬКЕ ТОВАРИСТВО

МАТЕРІАЛИ
VII Всеукраїнської
науково-практичної конференції
«Перший крок у науку»

Том 1

Луганськ 2012

Матеріали VII Всеукраїнської науково-практичної конференції «Перший крок у науку». Т.1. – Луганськ : Глобус-Прінт, 2012. – 384 с.

ГОЛОВНИЙ РЕДАКТОР:
проф. Савченко С.В.

ЧЛЕНИ РЕДКОЛЕГІЇ:
проф. Ваховський Л.Ц.
проф. Виноградов О.А.
проф. Гавриш Н.В.
проф. Галич О.А.
проф. Горашук В.П.
проф. Горошкіна О.М.
проф. Дяченко В.Д.
проф. Михальський І.С.
проф. Пінчук Т.С.
проф. Ротерс Т.Т.
проф. Харченко С.Я.
проф. Чернобровкін В.М.
доц. Недайнова І.В.
доц. Проказа Т.В.
доц. Прошкін В.В.
доц. Сергеева В.Є.
доц. Федічева Н.В.
доц. Шевчук О.В.

Рекомендовано до друку на засіданні Вченої ради
Луганського національного університету,
імені Тараса Шевченка
(протокол № 7 від 26.02.2012)

© Колектив авторів, 2012
© Глобус-Прінт, 2012

РОЛЬ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ У МЕДИКО-СОЦІАЛЬНОЇ РЕАБІЛІТАЦІЇ ХВОРИХ НА АЛКОГОЛІЗМ

Аймедов К.В., Возний Д.В., Рябухін К.В.

Одеський національний медичний університет

Постановка проблеми. Алкогольні напої відомі людству вже тисячі років, с того самого часу, як людина побачила існування процесу бродіння та пристосувала його для власних господарських потреб, практично с того самого часу і починається епоха одного з самих розповсюджених та давно відомих аддиктивних захворювань – алкоголізму [1]. Не зважаючи на вельми тривалий термін існування даної патології та впроваджені засоби по його викориннюванню, людство поки, що не змогло остаточно вирішити це питання [2]. Розповсюдженість алкоголізму сьогодні вражає, за даними різних дослідників, в Україні осіб, що страждають на будь яку форму алкоголізму нараховується більш одного мільйону осіб, в Росії більш двох с половиною мільйонів [3, 4], у світі за даними ВООЗ це приблизно сто двадцять мільйонів осіб, й по різних країнах показники різні та варіюють, наприклад у Франції це біля 4 % населення, в Канаді 1,6 % та т.і. [5]. Про реальну поширеність алкоголізму можна судити дуже приблизно, оскільки лише частина хворих алкоголізмом потрапляє у поле зору лікарів [6]. Показники, що характеризують поширеність алкоголізму вельми неточні, особливо в країнах, де терпимо відносяться до вживання спиртних напоїв [7].

В цілому доступна статистика алкоголізму вражає та свідчить не лише про велику кількість жертв згаданого важкого захворювання, але й про генетичну схильність до цього наступних поколінь.

Зв'язок роботи з науковими програмами, планами, темами. Робота виконана згідно з планом науково-дослідницької роботи кафедри психіатрії, наркології з курсом медичної психології Одеського державного медичного університету «Соціально-стресові (ноогенні) психічні і поведінкові розлади: класифікація, етіопатогенез, терапія» (державний реєстраційний номер 0108U010379) та плану науково-дослідних робіт Українського науково-дослідного інституту соціальної і судової психіатрії та наркології МОЗ України за темою: «Розробити систему лікувально-профілактичних заходів щодо надання спеціалізованої медичної допомоги особам із хімічною та нехімічною аддикціями (на моделі алкогольної та ігрової залежностей)» (державний реєстраційний номер 0110U0006655).

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Для наркологічної практики найважливішим с забезпечення ремісії та запобігання рецидиву [8]. У хворих алкоголізмом може бути терапевтична ремісія або тимчасово вимушена із-за зовнішніх обставин стриманість [9]. Це пов'язано з тим, що в хворих з хронічним алкоголізмом, у вільних умовах, як правило, відсутній самостійний контроль, волевільні зусилля або усвідомлені дії в цьому напрямі, а їх потреба в алкоголі, мається на увазі первинний та вторинний потяг, окрім природного хвилеподібного процесу, безпосередньо пов'язана та детермінована зовнішніми і внутрішніми чинниками [10].

Особливу увагу слід приділяти алкогольним психозам, доля яких в популяції у продовж років має зміни та протилежну динаміку, наприклад, у

557 – 589. 6. Grass G. Beim Hauten der Zwiebel / G. Grass. – Göttingen: Steidl, 2006. – 559 S. 7. Scheller W. Ein Gespräch mit Günter Grass. [Електронний ресурс] – Режим доступу: www.heidelberger-lese-zeiten-verlag.de/archiv/online/_schellereuropa.pdf

ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ВЧИТЕЛЯ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ

Богданова Г.С.

Луганський національний університет
імені Тараса Шевченка

Постановка проблеми. На сучасному етапі розвитку суспільства система освіти зазнає суттєвих перетворень, пов'язаних зі зміною моделі культурно-історичного розвитку. Але які б зміни не відбувались, у результаті вони стосуються безпосередньо самого вчителя. Педагог є основною фігурою у реалізації на практиці основних нововведень. Успішна реалізація різних інновацій, поставлених завдань залежить від рівня професійної компетентності вчителя.

Зв'язок роботи з науковими програмами, планами, темами. Робота виконана відповідно до напрямів науково-дослідної роботи Луганського національного університету імені Тараса Шевченка в межах комплексної теми: „Модернізація діяльності вищого навчального закладу освіти в контексті європейської інтеграції”.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Питання професійної компетентності в останнє десятиліття стали предметом пильної уваги як українських, так і зарубіжних учених (І. Зимня, Д. Іванов, Л. Карпова, Н. Кузьміна, Н. Лісова, А. Маркова, Л. Мітіна, В. Саюк, В. Стрельников, А. Хуторський). Дослідженням професійної компетентності вчителя фізичної культури займалися (Є. Гогунов, О. Онопрієнко, Л. Певіцина, Н. Фазлєв, С. Хазова, А. Черноштан). Можна також зазначити, що професійна компетентність педагога – це своєрідна відповідь на проблемну ситуацію в освіті, яка виникла внаслідок необхідності забезпечити якісну підготовку підростаючого покоління і пошуку нових шляхів у вирішенні цього питання.

Формулювання мети статті. Розкрити теоретичні аспекти поняття „компетентність” та „професійна компетентність” учителя фізичної культури, з'ясувати взаємозв'язки та взаємозалежності між зазначеними термінами.

Виклад основного матеріалу дослідження. Проблема підвищення ефективності освіти особистості, розвиток якої залежить від учителя як головної фігури освіти, зокрема – від його професійної компетентності у вирішенні певних педагогічних завдань, стає все більш актуальною. Тому важливо розглянути теоретичні аспекти професійної компетентності вчителя фізичної культури.

Зміна ідеологічних орієнтирів та теоретико-методологічних засад, які визначали мету і зміст фізичного виховання, сьогодні на перший план виводить формування у школярів мотивації щодо збереження власного здоров'я, гармонійного фізичного, духовного, психічного розвитку й орієнтації на ведення здорового способу життя. Все більш очевидним стає те, що фізична

культура повинна забезпечувати школярів не тільки знаннями й уміннями щодо формування здоров'я та фізичної досконалості, але й допомагати дотримуватись такої позиції протягом усього життя. У зв'язку з цим досить актуальним стає оновлення змісту фізичного виховання, орієнтація навчально-виховного процесу на особистість школяра, пошук нових форм, заходів, методів навчання. Переосмислення ролі і функцій фізичної культури стосується зосередження уваги на підготовці й перепідготовці фахівців з фізичної культури, які будуть творчими, самостійними, здібними до інноваційної діяльності, саморозвитку, самовдосконалення. Така позиція передбачає розвиток професійної компетентності вчителів фізичної культури та становлення їх як фахівців високого рівня.

Запровадження термінів „компетентність” і „професійна компетентність” у вітчизняну науку внесло безліч різноманітних трактувань. Це пов'язано з тим, що, по-перше, зазначена термінологія іншомовного походження, і по-друге, учені, які займалися дослідженнями цього питання, розкривали особливості і характеризували ці поняття відповідно до галузі своєї дослідницької роботи. Зазначимо деякі з них.

Так, наприклад, Д. Іванов визначає „компетентність” як характеристику людини (яка володіє компетенцією, обізнана, тямуща, повноправна), а „компетенцію” характеризує як те, чим людина володіє (здібності, уміння, коло повноважень, коло питань) [4, с. 52].

На думку М. Чошанова, компетентність – це специфічна якість сукупності професійних знань та вмінь, структура якої полягає у мобільності знань, гнучкості методу та критичності мислення [8]. А. Хуторський зазначає, що прояв компетентності відбувається лише в певному виді діяльності і визначається як професійна компетентність.

У сучасній педагогіці частіше зустрічається таке визначення поняття „професійна компетентність педагога”, яке виражає сукупність його теоретичної і практичної готовності до здійснення педагогічної діяльності [7]. Теоретична готовність педагога в структурі його професійної компетентності нерідко розглядається як певна сукупність психолого-педагогічних і спеціальних знань, хоча самі знання, не самоціль.

Професійна компетентність, на думку В. Введенського, – це „...здатність педагога ефективно здійснювати професійну діяльність: швидко оволодівати сучасними способами діяльності та успішно виконувати професійні обов'язки” [2, с. 53]. Учений не зводить професійну компетентність лише до набору знань та вмінь, а акцентує увагу на необхідності їх ефективного застосування в реальній освітній практиці.

А. Маркова вважає професійно компетентною таку працю вчителя, у якій на достатньо високому рівні здійснюється педагогічна діяльність, педагогічне спілкування, реалізується особистість учителя, досягаються високі результати у навченості і вихованості школярів. При цьому компетентність учителя визначається також співвідношенням у його реальній праці власних професійних знань та вмінь, з одного боку, і професійних позицій, психологічних якостей, – з іншого [5].

Під професійною компетентністю вчителя В.Саук розуміє „інтегровану професійно-особистісну характеристику педагога, яка включає ціннісні орієнтації, фахові й функціональні знання, уміння, навички та особистісні якості, спрямовані на досягнення ефективного результату у професійній діяльності” [6, с. 48].

Професійна діяльність сучасного вчителя фізичної культури вимагає від нього швидко реагувати на зміни, які відбуваються, орієнтуватись в інформаційному просторі, працювати з великими потоками інформації, бути мобільним, мати активну позицію у професійній і особистісній діяльності, володіти сучасними інформаційно-комунікативними технологіями і використовувати їх у своїй роботі. Для реалізації завдань, поставлених перед фізичною культурою, учителю необхідно постійно розвиватись, підвищувати свій професійний рівень, самовдосконалюватись. Специфіка професії вчителя фізичної культури вимагає творчого та критичного мислення, виконання професійної діяльності на високому рівні, мати відповідну професійну підготовку зі свого предмета, бути компетентним у суміжних галузях знань, особливо в області анатомії, фізіології людини, гігієни, шкільного й фізичного виховання, спортивної медицина, лікувальної фізичної культури, педагогіки, психології, біомеханіки; бути фізично розвиненим, володіти руховим потенціалом, мати гарну поставу; бути охайно одягнутим, дотримуватися педагогічного такту; бути дисциплінованим, чесним, справедливим і вимогливим [3]. Як результат, рівень професійної підготовленості і професійної компетентності вчителя фізичної культури впливає на рівень фізичної підготовленості учня.

В. Абрамова розглядає поняття професійної компетентності вчителя фізичної культури як „комплексну характеристику особистості, яка включає гармонійне поєднання професійних, комунікативних і особистих властивостей, які дозволяють досягати якісних результатів у процесі вирішення типових завдань в основних видах професійної діяльності у сфері фізичної культури” [1, с. 73].

Аналізуючи різні точки зору на досліджуване поняття необхідно зазначити, що важливо розглядати професійну компетентність на підставі її комплексної характеристики, а саме, через її складові, які характеризують особливості і специфіку професійної діяльності вчителя взагалі і вчителя фізичної культури зокрема. На нашу думку, професійна компетентність повинна містити гармонійне поєднання різних компонентів (мотиваційного, когнітивного, операційно-технологічного, особистісного), які включають відповідні складові показники і виявляються у професійній діяльності. Таке поєднання дозволяє педагогу здійснювати свою справу на високому професійному рівні і в сукупності відображає професійну компетентність учителя фізичної культури.

Ще один важливий момент, на який необхідно звернути увагу при розгляді професійної компетентності – це практичний досвід учителя. Безумовно, професійна компетентність пов'язана з досвідом роботи педагога. Професійно-педагогічна діяльність підкріплюється усвідомленням попереднього досвіду, свідомим характером самостійної організації діяльності,

спрямованої на конкретний запланований результат. Проте ми не стверджуємо, що професійна компетентність тим вища, чим більший досвід педагога. Але вважаємо, що як професійний, так і особистий досвід допомагає аналізувати різні аспекти професійної діяльності, вирішувати актуальні проблеми, приймати виважені рішення, планувати і прогнозувати подальшу роботу, тобто здійснювати свою роботу на високому професійному рівні.

Висновки. Підводячи підсумок, можна сказати, що тема розвитку професійної компетентності вчителів фізичної культури є актуальною, бо на сучасному етапі розвитку суспільства виникла необхідність у якісно новій підготовці та перепідготовці педагогів, які будуть конкурентоспроможними, мати належний рівень особистісних та професійних якостей, що надасть можливість здійснювати свою педагогічну діяльність на високому рівні.

Перспективи подальших розробок. Дослідження проблеми професійної компетентності вчителів фізичної культури потребує досконалого та більш детального дослідження, про що піде мова у наступних наших статтях.

ЛІТЕРАТУРА

1. Абрамова В. В. Формирование профессиональных компетенций будущих учителей физической культуры: дис. ... канд. пед. наук : 13.00.08 / Абрамова Валентина Владимировна. – Тирасполь, 2006. – 229 с.
2. Введенский В. Н. Моделирование профессиональной компетентности педагога / В. Н. Введенский // Педагогика. – 2003. – № 10. – С. 51–55.
3. Железняк Ю. Д. Теория и методика обучения предмету „Физическая культура”: учеб. пособие [для студ. высш. пед. учеб. завед.] / Ю. Д. Железняк, В. М. Минбулатов. – М. : Академия, 2004. – 272 с.
4. Иванов Д. О ключевых компетенциях и компетентностном подходе в образовании / Д. А. Иванов // Школьные технологи. – 2007. – №5. – С. 51–61.
5. Маркова А. К. Психология профессионализма / Маркова А. К. – М. : Просвещение, 1996. – 308 с.
6. Саук В. І. Розвиток професійної компетентності вчителів географії у системі післядипломної педагогічної освіти : дис. ... канд. пед. наук : 13.00.04 / Саук Валентина Іванівна. – К., 2006. – 237 с.
7. Педагогика : [учеб. пособ. для студ. пед. учеб. завед.] / В. А. Сластенин, И. Ф. Исаев, А. И. Мищенко, Е. Н. Шиянов. – М. : Школа-Пресс, 1997. – 512 с.
8. Чошанов М. А. Дидактическое конструирование гибкой технологии обучения / М. А. Чошанов // Педагогика. – 1997. – № 2. – С. 21–30.

ДОЦІАЛЬНІСТЬ ВВЕДЕННЯ ЛОГІКИ В ПОЧАТКОВИХ КЛАСАХ ЯК ОКРЕМОГО ВІД МАТЕМАТИКИ ПРЕДМЕТУ

Боголюбова В.В.

Стахановський педагогічний коледж Луганського національного університету імені Тараса Шевченка

Постановка проблеми. Розвиток особистості в молодшому шкільному віці характеризується засвоєнням нових знань, появою нових якостей, потреб. У віці до дев'яти років формуються усі сторони особистості дитини: інтелектуальна, моральна, емоційно - вольова. Тому система освіти саме у цей час намагається дати дітям якомога більше можливостей для отримання

ЗМІСТ

Авмедов К. В., Возний Д. В., Рибухін К. В. РОЛЬ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ У МЕДИКО-СОЦІАЛЬНОЇ РЕАБІЛІТАЦІЇ ХВОРИХ НА АЛКОГОЛІЗМ	3
Айдарєв Ю. С., Давиденко М. В. ТЕХНИКО-ТАКТИЧЕСКАЯ ПОДГОТОВКА СПОРТСМЕНОВ В СОВРЕМЕННЫХ ВИДАХ СПОРТИВНЫХ ГИМНОБОРСТВ	6
Андрусєва К. Р. ДОЗВІЛЛЯ – ВАЖЛИВИЙ ФАКТОР СОЦІАЛІЗАЦІЇ МОЛОДІ	10
Антрюпова Г. О. ДИФЕРЕНЦІЙОВАНЕ НАВЧАННЯ – ЗАПОРУКА ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЯКОСТІ ОСВІТИ З ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ	13
Аргамоньова М. В. ПРОБЛЕМИ АСПЕКТИ УЧАСТІ ЗАХИСТНИКА У КРИМІНАЛЬНО-ПРОЦЕСУАЛЬНОМУ ДОКАЗУВАННІ	18
Бабиніна І. В. ОБРАЗ Я МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ ІЗ ЗАТРИМКОЮ ІСНІХІЧНОГО РОЗВИТКУ	22
Балицьох Я. М. СІНХРОННИЙ ПЕРЕКЛАД ЯК МІСЦЕВІННЯ ВГОЛОС МОВОЮ ПЕРЕКЛАДУ	26
О. О. Бальбус МЕМУАРНО-УРБАНІСТИЧНИЙ "НОМО FERIENS" ІРИНИ ЖІДЕНКО	29
Барабан Є. В. МІСЦЕ МОВНОГО ПОРТФЕЛЯ У САМОРОЗВИТКУ УЧНІЯ	32
Беденко О. Г. ГЛОБАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ПЛОДСТВА	37
Бергіна Р. Н. СОВРЕМЕННЫЕ ИННОВАЦИОННЫЕ ТЕХНОЛОГИИ, ИСПОЛЗУЕМЫЕ В ПРОЦЕССЕ ФИЗИЧЕСКОГО ВОСПИТАНИЯ СТУДЕНТОВ	40
Береговський Є. В. ОСОБЛИВОСТІ ПЕРЕКЛАДУ НЕОЛОГІЗМІВ У СУЧАСНІЙ АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ	44
Бережна Д. С. МОВНОСТИЛІСТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ХУДОЖНІХ ТВОРІВ БОРИСА ГРИНЧЕНКА	48
І. М. Бех ДОСЛІДЖЕННЯ ЗАСОБІВ ДІЯ БІОЗАВІВКИ ВОЛОССЯ	52
Бірець Юлія АДАПТАЦІЙНІ РЕАКЦІЇ ОРГАНІЗМУ ВАЖКОАТЛЕТІВ РІЗНОЇ СПОРТИВНОЇ КВАЛІФІКАЦІЇ НА ФОНІ ІНТЕНСИВНИХ ТРЕНУВАЛЬНИХ НАВАНТАЖЕНЬ	56
Білик О. Ю. РОМАН ГЮНТЕРА ГРАССА «ЦИБУЛИНА ПАМ'ЯТЬ» ЯК ПРИКЛАД СУЧАСНОЇ НІМЕЦЬКОЇ АВТІОБІОГРАФІЇ ПРОБЛЕМА ФІКЦІЇ	59

Богданова Г. С. ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ВЧИТЕЛЯ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ	62
Боголюбова В. В. ДОДАТЛИВІСТЬ ВВЕДЕННЯ ЛОГІКИ В ПОЧАТКОВИХ КЛАСАХ ЯК ОКРЕМОГО ВІД МАТЕМАТИКИ ПРЕДМЕТУ	65
Бойко А. В. ВЛАСНІ НАЗВИ ЯК ЗАСІБ СТВОРЕННЯ ПОЕТИЧНОЇ КОНКРЕТНОСТІ У РОМАНІ О. УАЙЛДА «ПОРТРЕТ ДОРІАНА ГРЕЯ»	69
Бойко Г. А. ПРОБЛЕМИ ВПРОВАДЖЕННЯ КОМУНІКАТИВНОЇ МЕТОДИКИ У НАВЧАННІ ПРОЗЕМНИМИ МОВАМИ СТУДЕНТІВ НЕФІЛОЛОГІЧНИХ ВИЩІХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ	72
Бондар О. А., Огрошенко Н. Л. СУЧАСНІ ПРОБЛЕМИ СІМЕЙНОГО ВИХОВАННЯ	76
Борейко К. М. ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ МОРАЛЬНИХ ПОЧУТТІВ У МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ	79
Букина С. Б. ЭФФЕКТИВНОСТЬ АКТИВНОГО И ПАССИВНОГО РАССЛАБЛЕНИЯ В РЕАБИЛИТАЦИИ ПАЦИЕНТОВ, СТРАДАЮЩИХ ГИПЕРТОНИЧЕСКОЙ БОЛЕЗНЬЮ	83
Бурнакова М. Ю. ПРОБЛЕМА ФОРМУВАННЯ ЛОГІЧНОГО МИСЛЕННЯ У НЕДАТОРГІЧНІЙ СПАДЩИНІ Я. А. КОМЕНСЬКОГО, К. Д. УШІНСЬКОГО, В. О. СУХОМЛИНСЬКОГО	87
Варфоломєєва К. В. ТЕХНІЧНА ТА ВТОВА ПІДГОТОВЛЕНІСТЬ БАДМІНТОНІСТІВ РІЗНОЇ КВАЛІФІКАЦІЇ	90
Васецька Н. В. МУЗИКА И ЗДОРОВЬЕ	95
Василенко А. Ю. ЛЕКСИКО-СЕМАНТИЧНІ АСПЕКТИ МОЛОДІЖНОГО СЛЕНГУ НА ПРИКЛАДІ ТЕКСТІВ ПІСЕНЬ ФРАНЦУЗЬКОГО РЕПУ	99
Васильєва О. В., Склєр М. С. РОЛЬ ФИЗИЧЕСКОЙ КУЛЬТУРЫ И СПОРТА В ЖИЗНИ СОВРЕМЕННОГО ЧЕЛОВЕКА	102
Васильєва Г. Ю. ЛІНГВОКРАЇНОЗНАВЧИЙ АСПЕКТ НАВЧАННЯ ЧИТАННЯ АНГЛІЙСЬКОЮ МОВОЮ У СТАРШІЙ ШКОЛІ	106
Васильківський І. П., Виговська С. В. ВПЛИВ БАТЬКІВ НА ТРЕНУВАЛЬНИЙ ТА ЗМАГАЛЬНИЙ ПРОЦЕС СПОРТСМЕНІВ	108
Васієва М. А. АДЕКВАТНІСТЬ ПЕРЕКЛАДАЦЬКИХ ТРАНСФОРМАЦІЙ У ХУДОЖНЬОМУ ПЕРЕКЛАДІ (НА МАТЕРІАЛІ РОМАНУ ДЖ. ГОЛСВОРСІ «САГА ПРО ФОРСАЙТІВ»)	113